

16-10-2020 † ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α'

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λογγίνου
τοῦ Ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ^ϠΔι

Ἦχος ^ϠΘε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν ⁶

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δεν ο νο

μα τι Κυ ρι ου ⁶ ^Δ

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἦχος ^ΔΘε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν ⁶

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου ⁶ ^Δ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

0 Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

θλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θει λεν ε θραυ σε και δαι μονων τα

α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι κε

σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

χας η μων

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ αθλήσει αὐτοῦ, τό στέφος εκομίσατο τῆς αφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γάρ τήν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεΐλεν, ἐθράυσε καί δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kαì νῦν ...

Τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, ἤχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
 ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα
 σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
 Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
 παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
 δωρήσασθαι.

ἤχος ἀδιδί

του θε ου ^{6.} ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα

να γιαν ψυχην η νι κασταυρου μενον

ε βλεψας εκουσιως τον Υιον και θεον σου

 Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ

ρη σασθαι αι αι

Παρασκευή πρωί.

Ἦχος α΄

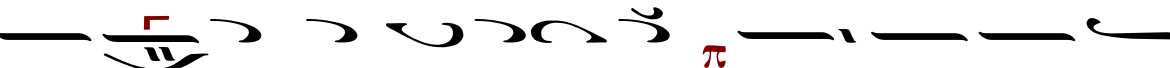
Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν. Καθίσματα

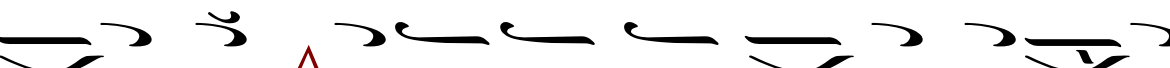
Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^π₉ ^χ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ_Α

 ⁺ και ευ λο γη σον ^Δ_Α την κληρο νο μι αν σου

^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ_Α κα τα βαρ

 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ

 λα ατ των ^Δ_Α δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 τε ευ μα ^π₉

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

π⁹**Σ**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε α νη ρε
θη η τυ ραν νις **Δ** ε πα τη η θη η δυ υ να
μις του εχ θρου **π**⁹ ου ου τε γαρ αν θρω πος ουκ
Αγ γε λος **Δ** αλλ αυ τος ο Κυ ρι ι ος **Δ** ε σω
σας η μας δο ο ξα α σοι **π**⁹ **Δ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον,**

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθρούς, τροπώσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἱρέσεις ὡς κόνιν, τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου, στήσον, Κύριε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκνύσεως σε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Καθίσματα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, προσκυνοῦμεν
φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ
τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ
πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς
κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε,
δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας·
Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ
ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις
ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ,
ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως.
Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τοῦτο
γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ
καύχημα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Ὁρῶσά σε νεκρόν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου,
τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα,
Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεὲ παντοδύναμε, ἡ
πανάμωμος, ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν

ὕμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει
δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν, Καθίσματα
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον,
ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν
ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα, ἀλλὰ
στήριξον, ὀρθοδοξίᾳ τὸν κόσμον καὶ κατάβαλε,
αἰρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφανων ἀξίωμα,
οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε·
καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους
ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις,
δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα Μαρτυρικὸν

π̣ ρ̣ Ἀ θ λ η σε ω ς καυ χ η μα και στε φ ανων
α ξ ι ω μα Ἀ θ λ ο φο ο
οι εν δο ξοι Α θ λ ο φο ο

ροι πε ρι βε βληνται σε Κυ ρι ε ^πκαρ
τε ρι ι α γαρ αι κισμων τους α νομους
ε τρο πω σαν το ^Δκαι δυ να μει Θε ι κη
εξ ου ρα νου την νι κην ε δεξαν το ^παυ
των ταις ι κε σι ι αις δω ρησαι η μιν το με
γα ε ε λε ε ος ^π

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Ὡς τολμήματος, τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου, μακροθυμίας, Υἱέ μου· καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α' Ἦχος α'

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραώ, πανστρατιᾷ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν. Ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος ὧ Πα

Τῷ βο η θη σαν τι Θε ω εν Αι γυ πτω
τω Μω ση και δι αυ του τον Φα ρα ω παν
στρα τι α βυ θι σαν τι ε πι νι κι
ον ω δην α σω μεν ο τι δε δο ο ξα α
σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθεῖν ἡνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας Λόγε καὶ ἔσωσας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς
δυσμάς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως
ἡμῶν, ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς
συνέστειλεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἄμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ
Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ
βοᾷ· Ποῦ σου ἔδυσ τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱὲ
προάναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α' Ἦχος α'

Ὁ Εἰρμός : Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγώ, τὴν σὴν ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην, διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, θείου Πνεύματος φωτί, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός, διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐν τὴν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, ἐν ᾗ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐν τῷ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλὴς καταφυγή, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος,
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄ . Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Ἐνδοξε,
περιλαμπόμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλων τάξεσι
Χριστῷ, τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὴν φωτοφόρον
μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἐνώσεως, Μάρτυς
ἐχώρισε, κεχωρισμένον πάσης σαρκικῆς, ἡδονῆς
διὰ πίστεως, καὶ καθαρῶς τῷ ἔρωτι, τῷ
ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Δόξα...

Λατρεύων, Θεῷ τῷ ζῶντι ἔνδοξε, Λογγῖνε
πάνσοφε, νεκροῖς ξοάνοις μάκαρ οὐδαμῶς, σὺ
λατρείαν προσένειμας· διὸ πρὸς ἀτελεύτητον,
θανατωθεὶς ζωὴν κατήντησας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου, λόγῳ
συνείληπται, τῆς ἀλογίας ῥύσασθαι βροτούς,
βουληθεὶς ἀγαθότητι, Παρθενομῆτορ ἄχραντε,
εὐλογημένη παναμώμητε.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'
Ὁ Εἰρμὸς

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επὶ Σταυροῦ παλάμας ἥπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ξύλῳ ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ε

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'

Ὁ Εἰρμὸς .

Στερέωσον Κύριε,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ
ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, μετὰ δακρύων
σοῦ δέομαι, διασκέδασον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ἦχος Ἱ Πα

Ἐν τῷ φωτὶ Δεσποινα τῷ τοῦ Υἱοῦ
σου Ἄτο ζο φωδες των ε μων α γνο η μα των
με τα δα κρυ υ ων σου δε ομαι δι α σκε
δασον τη ση πρεσβει α

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων
ἄβυσσον, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, ταῖς πρεσβείαις
σου ἀπόσμηξον, πάντα ῥύπον τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἄρρητον τόκον σου, εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες, δυσώπησον Ἀγνή πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ελπίδων σε πλήρωμα, καὶ θείαν σκέπην, προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κεκτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου, λάμψον ἡμῖν φῶς τῆς μετανοίας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος,
Ὡδὴ Γ' . Ἦχος δ'
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τούτῳ ὁλοφύχως ἐπίστευσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆ ὥσπερ πίων ἢ σῆ, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα, στάχυν Σοφὲ ὥριμον, θείας εὐσεβείας ἐβλάστησεν.

Δόξα...

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων διελθὼν πέλαγος, τοὺς γαληνοὺς ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας γηθόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μήτηρ Θεοῦ Πάναγνε, καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον.

Ὡδή γ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἦχος Γ'τος β'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία
σου Χριστέ κράζουσα^π σύ μου ἰσχύς Κυρίε
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα^α α^α

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Σταυρωθέντα κατείδες τὸν Λυτρωτήν, καὶ αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθείς, σκότος τὸ βαθύτατον, τῆς ἀγνοίας ἀπέφυγες, καὶ πρὸς θείαν γνῶσιν, σαυτὸν μετερρύθμισας, πιστωθεὶς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὁρώμενος· ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἡριθμήθης, Λογγῖνε μακάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος, μεθ' ὧν πάντοτε ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζε, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἦ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ στίχ, τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' .

Ὁ Εἰρμός

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Ἦχος ᾠδῆς
Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
Κυριε ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι
ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη
τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου
ρεύσαντι αἵματι

Κοντάκιον

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ αἰοιδίου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σύ μου τὸ κράτος Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν οὐρανὸν σκότει πολλῶ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας ῥηγνυμένας, ναοῦ τε τὸ καταπέτασμα σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν ἐν τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητής, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐγνώρισε, πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῇ δὲ ὄντα τῇ θεότητι καὶ δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρατοῦντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα· ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγῖνος ἀνακραυγάζει· Σύ μου τὸ κράτος Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχοι

Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε Χριστὲ καὶ πάλιν,
Λογγίνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα.

Ἑκτὴ καὶ δεκάτῃ Λογγίνον ἄορ κατέπεφνεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Στίχοι

Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπυῖα ξίφει,
Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου καὶ Δομνίνου.

Στίχοι

Τρεῖς Λεόντιε, τοὺς συναθλοῦντας ἔχων,
Λεόντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλη μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχοι

Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
ᾠχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν
ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠχος ᾠγτος β

Αι νοῦ μεν ευ λο γοῦ μεν και προ σκυ
νοῦ μεν τον Κυ ριον

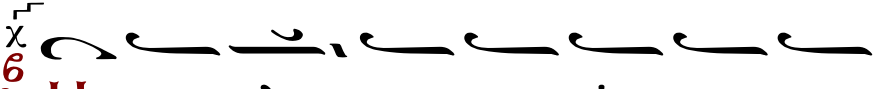
Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ
λε ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε
πυ ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν α ρε την πε
ρι ζω σα με ε νοι οι ευ σε βει ας ε ρα σται

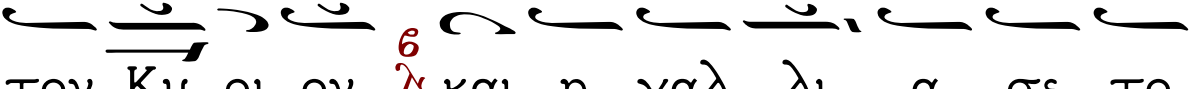
Παιδες κραυγαζοντες ευλογειτε παντα
τα εργα Κυριου τον Κυριο ο ο ο ο
ον

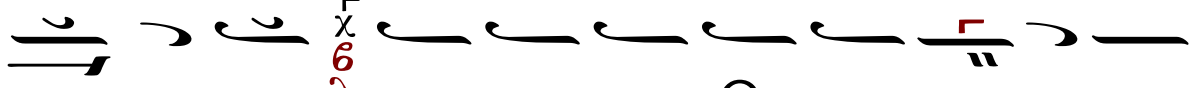
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α'
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

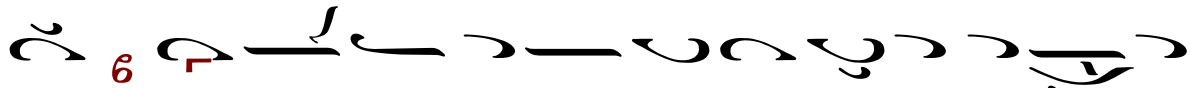

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου

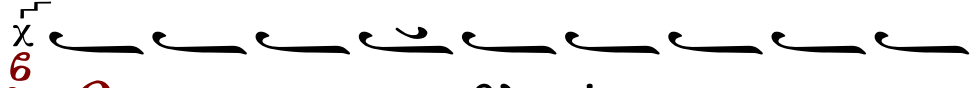

Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος β'
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶λ

⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ

Σπῆχος γ' ⁶λ ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

ⲓⲥ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲫⲟ ⲃⲟⲩ

ⲙⲉ ⲛⲟⲓⲥ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ ⲕⲉ

ⲕⲉ ⲧⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲓⲙ ⲕⲉ

ⲉⲛ ⲃⲟ ⲭⲟ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲁ ⲥⲩⲕ ⲣⲓ ⲧⲱⲥ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲁ ⲫⲓⲙ

ⲕⲉ ⲧⲉⲛ ⲁ ⲃⲓ ⲁ ⲫⲓ ⲟⲣⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟⲛ ⲕⲟⲓ ⲟⲛ ⲧⲉ ⲕⲟⲩ

ⲥⲁⲛ ⲕⲉ ⲧⲉⲛ ⲟⲛ ⲧⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲟⲛ ⲥⲉ ⲙⲉ ⲕⲁ ⲕⲟⲩ ⲛⲟ

ⲙⲉⲛ ⲕⲉ

Ⲭⲓⲕⲟⲥ ⲃⲛ ⲕⲉ ⲕⲉ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲓⲙ ⲕⲉ

ⲟ ⲛⲓ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲕⲉ ⲃⲓ ⲉ ⲥⲕⲟⲣ ⲫⲓ ⲥⲉⲛ ⲕⲉ ⲩ ⲫⲉ

ⲣⲉ ⲫⲁ ⲛⲟⲩⲥ ⲃⲓ ⲁ ⲛⲟⲓ ⲁ ⲕⲁⲣ ⲃⲓ ⲁⲥ ⲁⲩ ⲧⲱⲛ ⲕⲉ

ⲕⲉ ⲧⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲓⲙ ⲕⲉ

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶λ την α δι α φθορως Θεον Λογον τεκου

σαν ⁶λ την ον τως Θεο το κον σε μεγαλυνο

μεν ⁶λ

Στίχος ε' ⁶λ ⁶λ Κα θει λε δυ ναστας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κενους ⁶λ

⁶λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ^Δ και

+ εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σε ρα

φιμ ^Δ την α δι α φθορως Θεον Λογον τε

κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν⁶

Σπῆχος στ' ⁶Δν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶τω Α βρα αμ ^Δκαι τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶

⁶την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ ^Δτην α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἦχος Γ'τος

Ἄιθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ α

λαξεύτου σου Παρθενε ἀκρογωνιαι

ος ἐτμήθη Χριστος συναψας τας

διεστώσας φύσεις διὸ ἐπαγαλλο

μενοι σε Θεοτοκε μεγαλυνομεν

Ἦχος Γ^{τος} Βου

ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως ἁ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον ἡ την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον ἁ και μη
 τε ρα του Θε ου η μων ἡ τη τι μι ω
 τε ραν των Χερου βιμ ἁ και εν δο ζο τε ρα να
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ἡ την α δι α φθ ο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν ἡ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν ἡ

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄

Τοῖς Μαθηταῖς

Ὁρῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν
ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι,
κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν
κτίσιν, Ἀθλοφόρε Λογγῖνε, Ληστῇ σὺν τῷ
εὐγνώμονι, ὡμολόγησας τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ,
ὑπὲρ οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης, καὶ νῦν ὡς
Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄

Τοῖς Μαθηταῖς

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ πληρέστατος
Λόγος, κόλπων πατρώων ἄχραντε, οὐκ ἐκστὰς
ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁρᾶται καὶ βρέφος
τίκτεται Θεοτόκε. Ὅν ἐκτενῶς ἱκέτευε,
λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ
πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης, τοὺς
εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

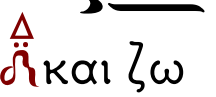
Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπῃχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν
παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην,
ὕμνουμέν ἀπαύστως.

π⁹ **Σ**ε τον εν ξυ λω προ σπα γε εν τα

ην ημιν πα ρε σχη κο τα π⁹ ὡς Σω τη ρα

και Δε σπο ο την υ μνου μεν α παυ στως π⁹

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη
γένονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία
Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε
δόξα σοι.

Δὶ α του Σταυρου ου σου Χρι στε μι
α ποι μνη γε γο νεν Δ Αγ γε λων και αν θρω
πων και μι α Εκ κλη σι α ου ρα νος και η
γη α γα λλον ται Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ὑψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον
ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, τέκνον
γλυκύτατον, ἐν κλαυθμῷ ἐβόα, ἡ Ἀμνάς ἡ
ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, ἐγὼ δὲ
πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι, ἀλλ'
ὕμνῳ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

0 Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

θλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θει λεν ε θραυ σε και δαι μονων τα

α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι κε

σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

χας η μων

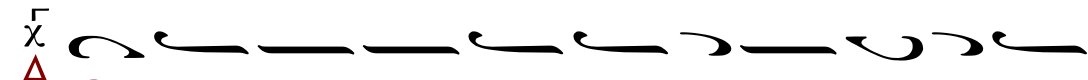
Δόξα... Καὶ νῦν ...

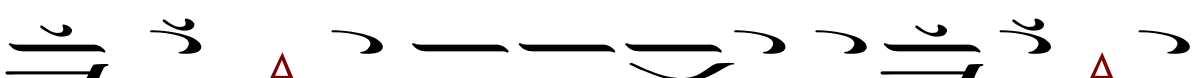
Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Ἀ Δι

Σ ε με γ α λ υ νο μεν Θε ο το κε βο

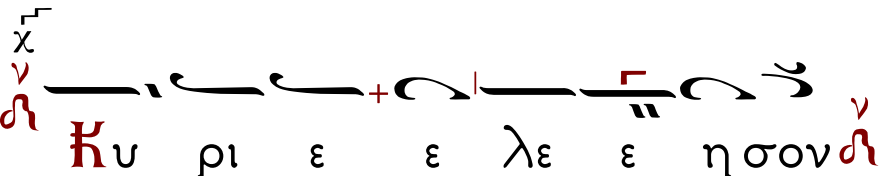
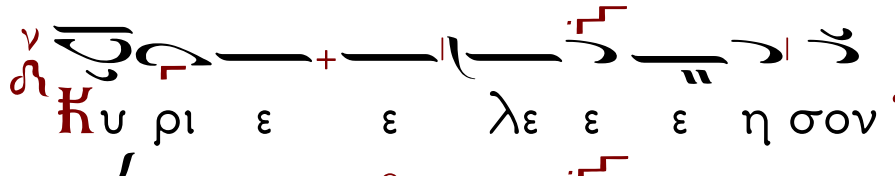
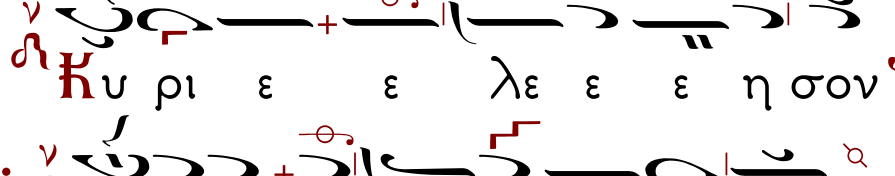
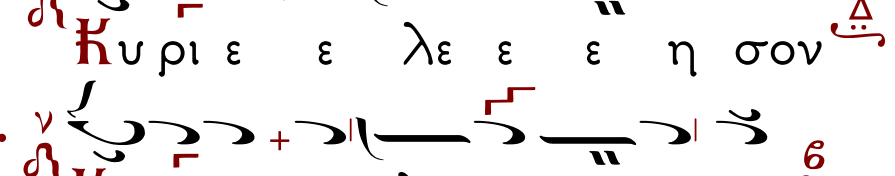
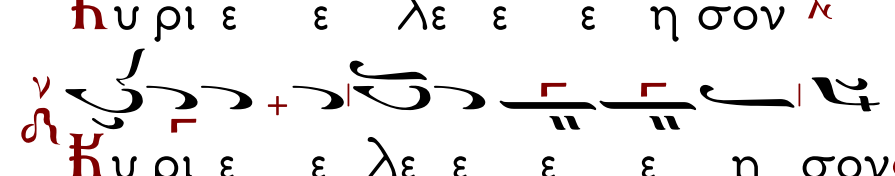
ω ω ω ν τες συ ει η Βα τος εν η α

φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το

πυρ της θε ο τη το ο ος

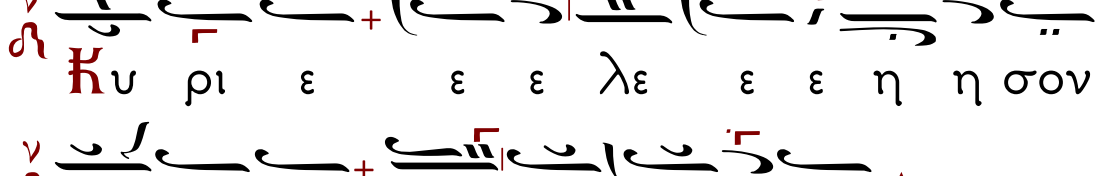
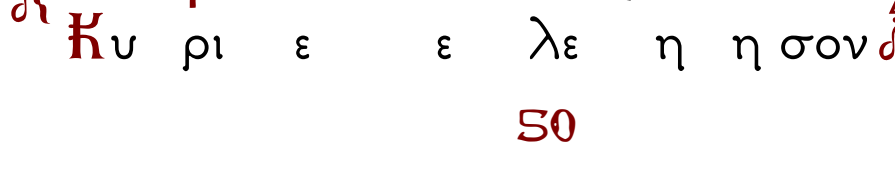
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

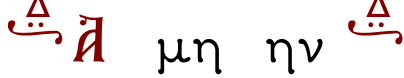
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

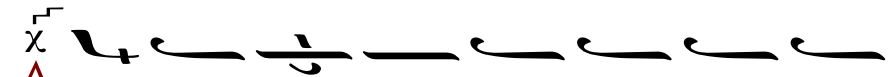
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

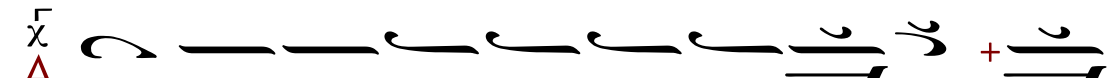
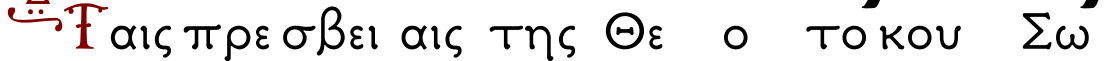
Ἦχος Δι

 Ἀ μη ην

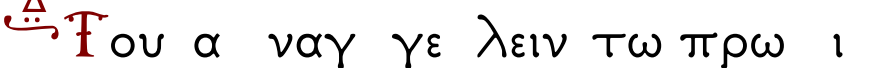
Στίχ. α΄
 Ἀ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

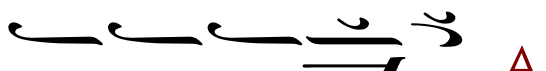

νο μα τι σου Υ ψιστε

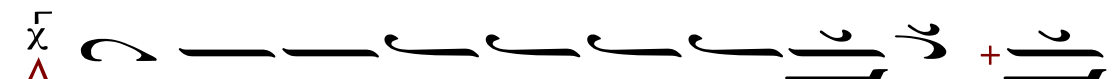
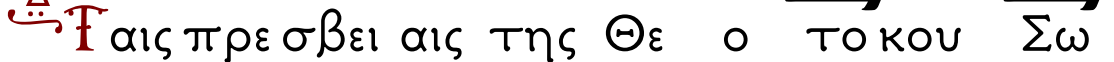

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

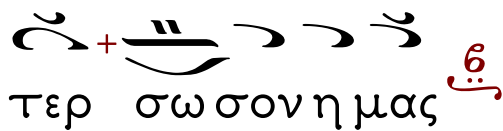

τερ σω σον η μας

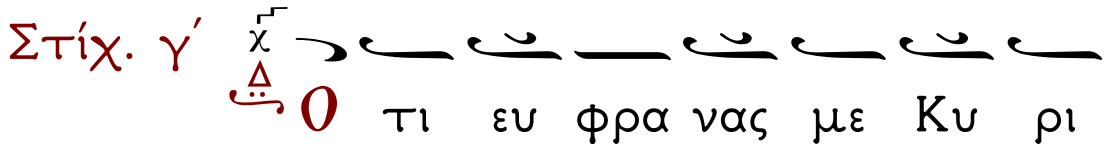
Στίχ. β΄
 του α να γ γε λειν τω πρω ι

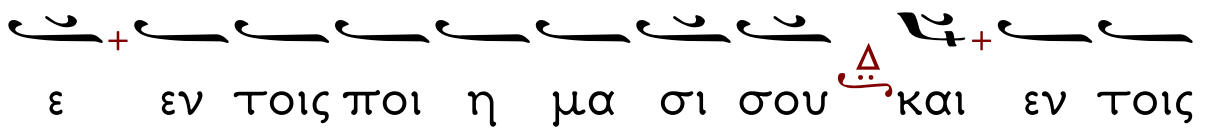
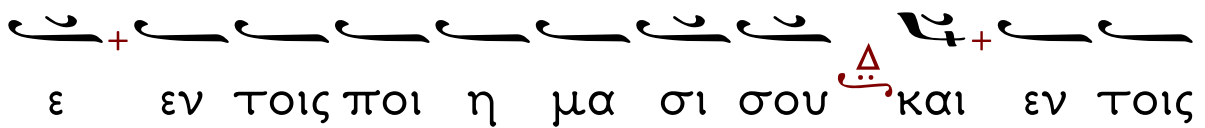

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

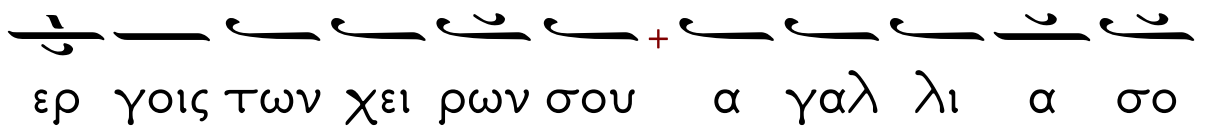

σου κα τα νυ κτα

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

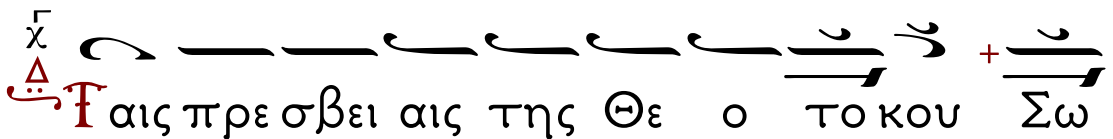
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' 0 τι ευφρανas με Κυ ρι

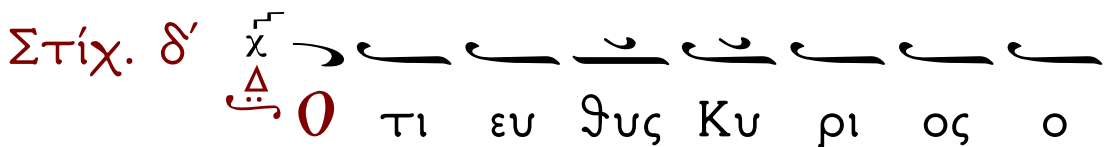
 ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

 ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

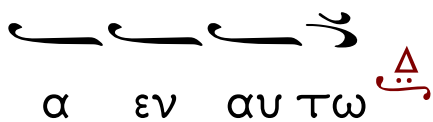
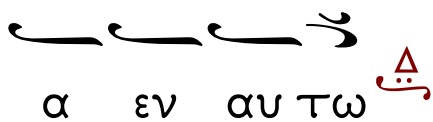
 μαι

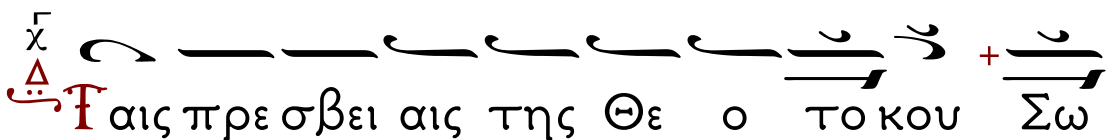
 1 αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

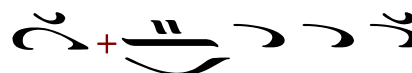
τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

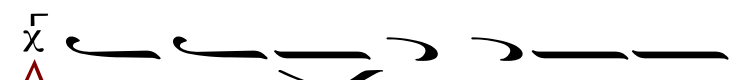
 Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι

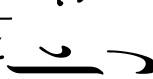
 α εν αυ τω

 1 αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταῖον.
 Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεο

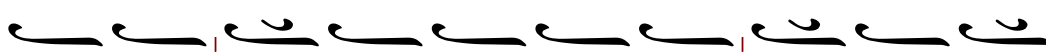
 το οκου **Σ**ωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

 Ἀμη ην

Στίχ. α' **Ο** Κυ ρι ος ε βα σι λευ

 σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

 νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

 πε ρι ε ζω σα το

 Πρεσβειαις των α γι ων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β'

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ'

Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ₆ — — — — —
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

— — — — — — — — — — —
 στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει

— — — — — — — — — — — ^χ
 α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

— — — — —
 τα η με ρων ^Δ

^Δ — — — — — — — — — — — ^Δ
 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

^Δ — — — — — ⁶
 μας Κυ ρι ε

^χ
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

— — — — — ^Δ
 ω Πνευ μα τι

^Δ — — — — — — — — — — —
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

— — — — — — — — — — — ^Δ
 των αι αι ω νων Α μην

^Δ — — — — — + — — — — —
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

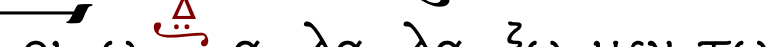
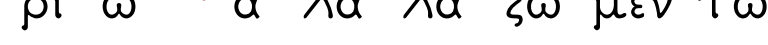
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη
 ναι ^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας ⁶ σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος ^Δ θα να ατωω θα να τον πα τη σας ^λ ει
 εις ων ^λ της Α γι ας Τρι αδος ^Δ συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι ^λ σω σον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

ΣΤΙΧ. α'

^Ⲅ
 ⲛⲱ ⲥⲟⲛ ⲛⲉ ⲙⲁⲁⲥ Ⲯⲓ ⲉ Ⲑⲉ ⲟⲩ ⲟ
 ⲉⲛ Ⲁ Ⲯⲓ ⲟⲓⲥ ⲫⲁⲙⲁⲥⲟⲥ ⲡⲣⲱⲗⲟⲛ ⲧⲁⲥ Ⲣⲟⲓ
 ⲁⲗⲗⲉⲗⲟⲩ ⲓ ⲁ

Στιχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^ⲕ_ⲁ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲥⲩⲉ ⲛⲉ ⲛⲟⲩ

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Ἄ
Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω Ἐ
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α Ἄ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

0 Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

βλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θει λεν ε θραυ σε και δαι μονων τα

α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι κε

σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Τῇ Παρασκευῇ. τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ ο πλον ει
ρη η νης ^{ζ'} α ητ τη τον τρο ο παι ο ^χ
ο ον ^Δ

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΘ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ὡχος βαρύς

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:27-30; 2:1-4**

Αδελφοί, ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἧτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, τὸν αὐτῶν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον εἴδετε ἦν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, μηδὲν

κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ
ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος
σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐρχομαι πρὸς Παῖ

$$\frac{\chi}{\pi} \frac{K_{\nu}}{\rho_1 \varepsilon} + \frac{\Gamma}{\lambda \varepsilon} \gg 1$$

 Κυριε
 εελεησον

$\pi \text{ } \overline{\text{K}}^0_{\text{S}} \rightarrow \pi^+ \text{ } \overline{\text{K}}^0_{\text{S}} + \pi^- \text{ } \overline{\text{K}}^0_{\text{S}}$

π $\mu\eta$ η η $\eta\nu$

Και τω πνευματι ι ι ι ι σϡ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

Ει ει εις Α γι ος **Κ**υ υ ρι

 ι ι ος **Ι** η σους Χρι στος **Ε**ις δο ξαν Θε

 ου Πα τρος α μην

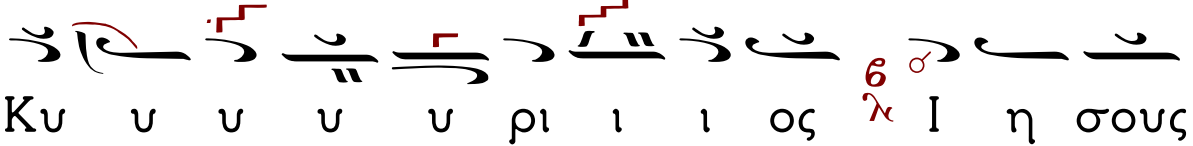
Ἦχος Γ^{τος} λ

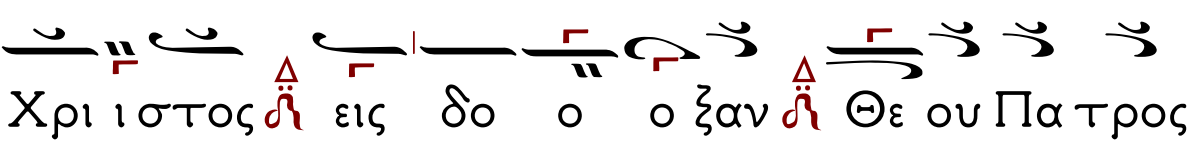
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

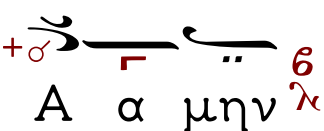
 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

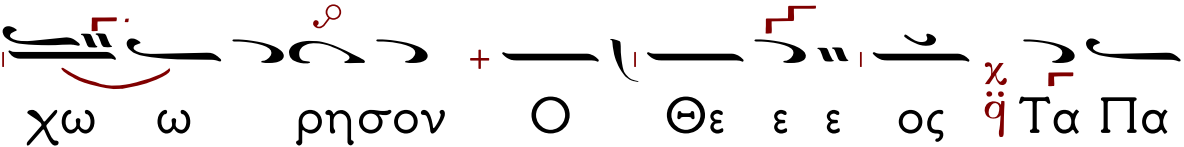
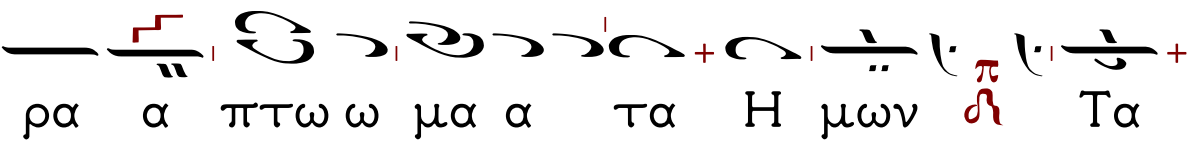
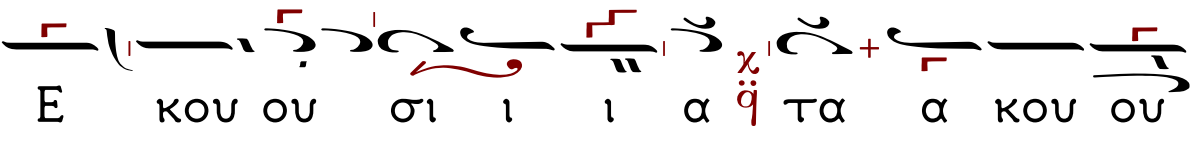
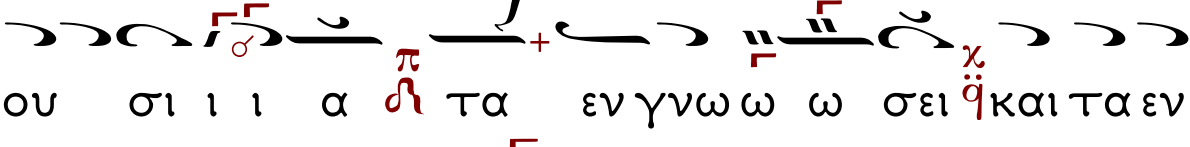
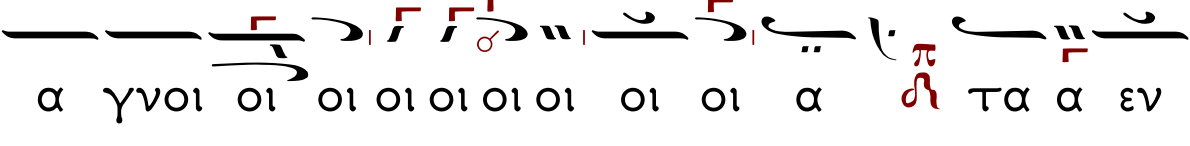
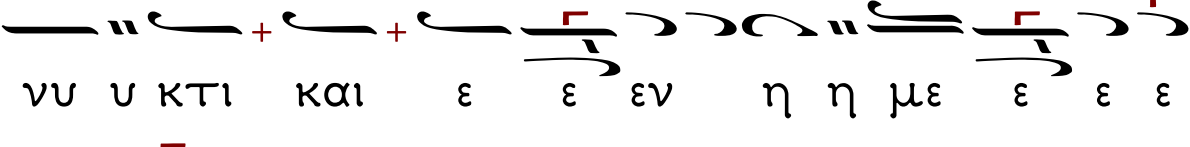
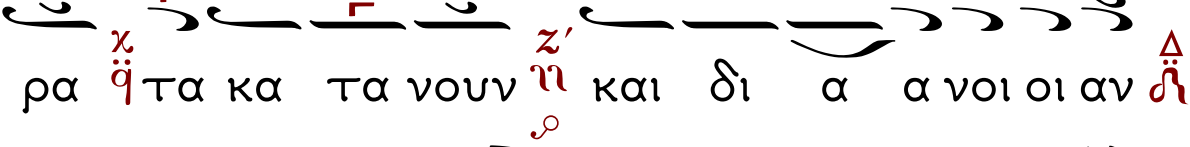
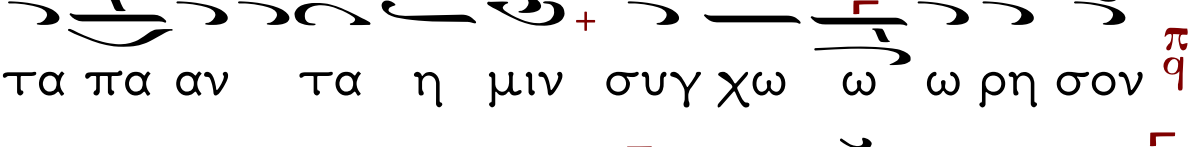
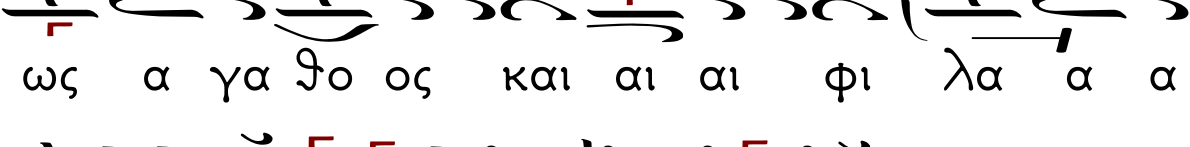
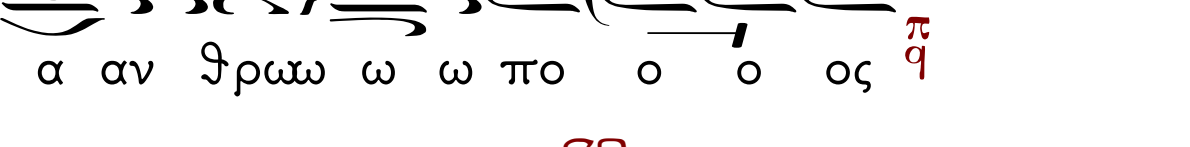
 ΚΥ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λη Πα^ο
 Ἄ α α νες Α α α φες Συγ

 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα

 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

 ου σι ι ι α τα ενγνωω σει και τα εν

 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

 ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν

 τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον

 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α

 α αν θρωω ω ω πο ο ο ος

η μω ω ων προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{A}}$ Δι' ΑΓΙΑ

$\overline{\lambda}$
 $\frac{\text{A}}{\text{A}}$ $\frac{\text{E}}{\text{E}}$ ση μει ω ω θη η η εφ η μας $\frac{\text{A}}{\text{A}}$
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε $\frac{\text{A}}{\text{A}}$ ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην $\frac{\text{Z}'}{\text{A}}$ εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων $\frac{\text{A}}{\text{A}}$ Αλ λη λου ι ι α
α α α $\frac{\text{A}}{\text{A}}$

α μπει σου την θ α α λα α α ασσαν
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος Α αλ λη λου ου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η η θ α α μ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^π₉ Ἀ ααλ ληλουου ι ι α ^π₉

^π₉ **Ϟ**υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ₉ **Ϡ**υ ε

ποι οι η σας α αυ τα α α Α ααλ λη

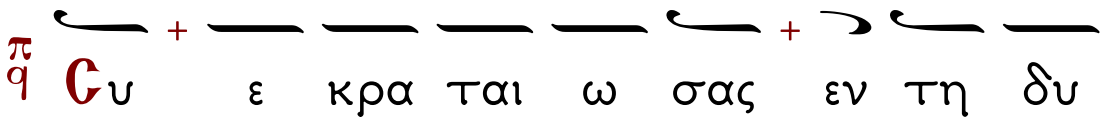
λου ου ι ι α ^π₉

^π₉ **Ϡ** να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

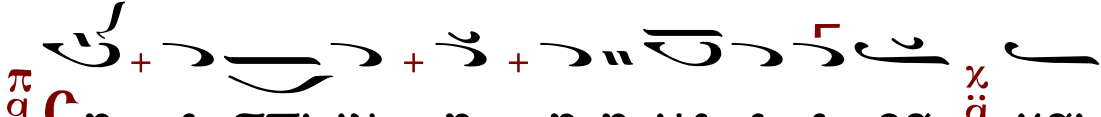
βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

λα θη της φωνη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν

σου ου ου ^π₉ Α α α λη ου ου ι ι α ^π₉

 π^q **C**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν ^χ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^χ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α ^π_q

 π^q **C**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους ^χ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ ^χ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q

 π^q **C**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^χ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ^χ _q Συ
κα τηρ τι σω φα α αυ σιν ^Δ _q και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον ^χ _q Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α ^π _q

^π _q **Ϟ**υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης ^χ _q θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ _q
Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α ^χ _q
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α ^π _q

^π _q **Ἀ**να στα ο ο Θε ε ε ος ^χ _q ε
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου ^Δ _q

μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
λα
βομεν Πνεύμα ε
πουρά νιον
εὐρομεν
πιστὶν ἀληθῆ α
διαιρετον Τρι
αδὰ προσκυνου οὐ οὐντες αὐτὴ
γὰρ
ἡ ἡμᾶς ε
σωσε ε
ε
ε
ε
εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι **Ἀ**
μήν ἀμήν ἀμήν εἰς
ἀ
φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ
εἰς ζωὴν αἰ
ωνίων

 Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

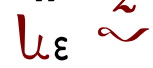
Εἶη τό ὄνομα...

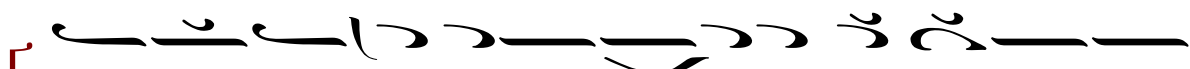
Ἦχος Δι

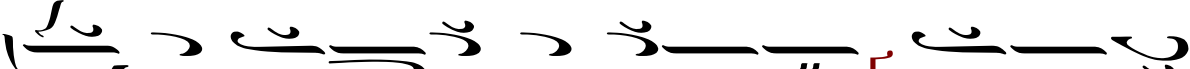
 Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω
 ωε Πα να γι ι α Δε

 ε σ ποι να υ πο την σκε ε ε π η ν σου παν τες

 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προ φ θ α σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θ α α να τον τον

 ε ζ α α φ νι κο ο ο ν και αι πα νο ο λε θ ρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

 αν θ ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σ ποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε ν η η ε

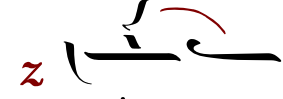
πα ακουσον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ^ζ ε ⁷ ε ε ^ζ

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

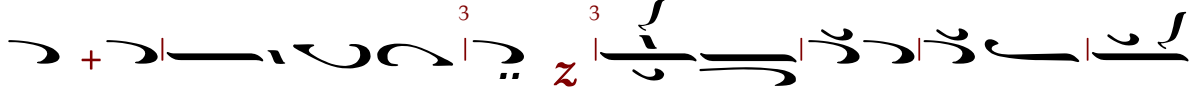
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

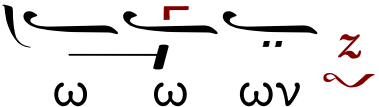

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.